

31987L0343

Οδηγία 87/343/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1987 για την τροποποίηση, όσον αφορά την ασφάλιση πιστώσεων και εγγυήσεων, της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πρωτασφάλισης εκτός της ασφάλισης ζωής

Επίσημη		Εφημερίδα		αριθ	. L
185	της	04/07/1987			σ .
0072 - 0076					
Φινλανδική		ειδική		έκδοση	:
Κεφάλαιο		6	τόμος	2	σ .
0157					
Σουηδική		ειδική		έκδοση	:
Κεφάλαιο		6	τόμος	2	σ .
0157					

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1987

για την τροποποίηση, όσον αφορά την ασφάλιση πιστώσεων και εγγυήσεων, της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πρωτασφάλισης εκτός της ασφαλίσεως ζωής

(87/343/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και άσκηση δραστηριότητας πρωτασφάλισης εκτός της ασφαλίσεως ζωής (1), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 76/580/ΕΟΚ (5), για να διευκολύνει την ανάληψη και άσκηση αυτής της δραστηριότητας εξάλειψε ορισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών·

ότι η προαναφερθείσα οδηγία διευκρινίζει, εντούτοις, στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο δ), ότι δεν αφορά, «ενόψει μεταγενέστερου συντονισμού, ο οποίος θα ολοκληρωθεί εντός τεσσάρων ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, τις εργασίες ασφαλίσεως

εξαγωγικών πιστώσεων για λογαριασμό ή με την υποστήριξη του κράτους»· ότι η προστασία του ασφαλισμένου, που προβλέπεται κανονικά από την οδηγία, αναλαμβάνεται από το ίδιο το κράτος εφόσον η ασφάλιση εξαγωγικών πιστώσεων διενεργείται για λογαριασμό ή υπό την εγγυήσή του, και ότι, κατά συνέπεια, η εξαίρεση της από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει μέχρι την επίτευξη μελλοντικού συντονισμού·

ότι η προαναφερθείσα οδηγία ορίζει, στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ), ότι «η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορεί, μέχρι τον επόμενο συντονισμό ο οποίος θα πραγματοποιηθεί εντός προθεσμίας τεσσάρων ετών μετά την κοινοποίηση της παρούσης οδηγίας, να διατηρήσει στην επικράτεια της την απαγόρευση σύμφωνα με την οποία οι κλάδοι της ασφαλίσεως κατά της ασθένειας, της ασφαλίσεως πιστώσεων και εγγυήσεως και της ασφαλίσεως νομικής προστασίας δεν μπορούν να ασκούνται σωρευτικά, είτε μεταξύ τους είτε με άλλους κλάδους»· ότι, συνεπεία αυτού, εξακολουθούν σήμερα να υφίστανται εμπόδια στην ίδρυση πρακτορείων και υποκαταστημάτων και ότι πρέπει να διορθωθεί η κατάσταση αυτή·

ότι τα συμφέροντα των ασφαλισμένων προστατεύονται επαρκώς, όσον αφορά την ασφάλιση εγγυήσεως, από την προαναφερθείσα οδηγία· ότι η δυνατότητα της Ομοσπονδιακής Γερμανίας να απαγορεύει τη σώρευση της ανωτέρω ασφάλισης με άλλους κλάδους πρέπει να καταργηθεί·

ότι οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις των οποίων οι εργασίες ασφάλισης πιστώσεων αντιπροσωπεύουν περισσότερο από ένα μικρό μέρος των συνολικών εργασιών τους πρέπει να συστήσουν αποθεματικό εξισορρόπησης μη συνυπολογιζόμενο στο περιθώριο φερεγγυότητας· ότι το αποθεματικό αυτό πρέπει να υπολογίζεται βάσει των μεθόδων της παρούσας οδηγίας, οι οποίες αναγνωρίζονται ως ισότιμες·

ότι, ο κυκλικός χαρακτήρας των ζημιών λόγω ασφάλισης πιστώσεων, προϋποθέτει ότι προς υπολογισμό της μέσης επιβαρύνσεως των ασφαλιστών, κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, η ασφάλιση πιστώσεων εξομοιώνεται με την ασφάλιση από θύελλα, χαλάζι και παγετό·

ότι η φύση του κινδύνου στην περίπτωση της ασφάλισης πιστώσεων είναι τέτοια, ώστε να επιβάλλεται, στις επιχειρήσεις που τον αναλαμβάνουν, η σύσταση εγγυητικού κεφαλαίου μεγαλύτερου από το σήμερα προβλεπόμενο στην εν λόγω οδηγία·

ότι πρέπει να δοθεί στις επιχειρήσεις που υπέχουν αυτή την υποχρέωση επαρκής προθεσμία για την εκπλήρωση της·

ότι δεν χρειάζεται να επιβληθεί η υποχρέωση αυτή σε επιχειρήσεις των οποίων η δραστηριότητα στον κλάδο αυτό δεν υπερβαίνει ένα ορισμένο όριο·

ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την ασφάλιση πιστώσεων καθιστούν πλέον αδικαιολόγητη τη διατήρηση, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, της απαγόρευσης σώρευσης της ασφάλισης πιστώσεων με άλλους κλάδους και ότι, κατά συνέπεια, η απαγόρευση αυτή πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 73/239/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2 παράγραφος 2, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) έως μεταγενέστερο συντονισμό, οι εργασίες ασφαλίσεως εξαγωγικών πιστώσεων για το λογαριασμό ή με την εγγύηση του κράτους ή όταν το κράτος είναι ασφαλιστής»

2. Στο άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ), οι λέξεις:

«η ασφάλιση πιστώσεων και εγγυήσεων» διαγράφονται.

3. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 15α

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στις εγκατεστημένες στην επικράτειά τους επιχειρήσεις που

καλύπτουν τους κινδύνους του κλάδου A.14 του παραρτήματος, εφεξής καλούμενο «ασφάλιση πιστώσεως», τη δημιουργία αποθεματικού εξισορρόπησης, προορισμένου να καλύψει την τεχνική ζημία που ενδεχομένως θα προκύψει ή το ανώτερο από το μέσο όρο ποσοστό ασφαλιστικών περιπτώσεων που θα εμφανιστεί σε αυτό τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσης.

2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης υπολογίζεται βάσει των κανόνων που τάσσει κάθε κράτος, σύμφωνα με μία από τις τέσσερις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας οι οποίες και θεωρούνται ισότιμες.

3. Το αποθεματικό εξισορρόπησης, μέχρι τα ποσά που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τις μεθόδους του σημείου Δ του παραρτήματος, δεν λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου φερεγγυότητας.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν από την υποχρέωση δημιουργίας αποθεματικού εξισορρόπησης για τον κλάδο της ασφάλισης πιστώσεων τις επιχειρήσεις των οποίων η εισπραξη ασφαλιστρών ή εισφορών για τον κλάδο αυτό είναι κατώτερη του 4 % των συνολικών τους εισπράξεων ασφαλιστρών ή εισφορών και του ποσού των 2 500 000 ECU.»

4. Στο άρθρο 16 παράγραφος 2, η δεύτερη περίοδος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πάντως, όταν οι επιχειρήσεις καλύπτουν κατά βάση έναν ή περισσότερους απ' τους εξής κινδύνους, δηλαδή πιστώσεων, καταιγίδας, χαλαζιού, παγετού, λαμβάνονται υπόψη οι επτά τελευταίες εταιρικές χρήσεις ως περίοδος αναφοράς της μέσης επιβάρυνσης για ασφαλιστικές περιπτώσεις.»

5. Στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο α) η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται ως εξής:

«- 1 400 000 ECU, αν πρόκειται για κινδύνους ή για μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνονται στον κλάδο που ταξινομείται στο τμήμα A του παραρτήματος στο σημείο 14. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται σε κάθε επιχείρηση της οποίας το ετήσιο ποσό των χρεωμένων προς τους πελάτες ασφαλιστρών και εισφορών στον κλάδο αυτό για καθεμία από τις τρεις τελευταίες χρήσεις υπερέβη τα 2 500 000 ECU ή το 4 % του συνολικού ποσού των ασφαλιστρών ή εισφορών που έχουν χρεωθεί από την επιχείρηση αυτή προς τους πελάτες,

- 400 000 ECU, αν πρόκειται για τους κινδύνους ή για ένα μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνονται σ' έναν απ' τους κλάδους που ταξινομούνται στη σημείο A του παραρτήματος στα σημεία 10, 11, 12, 13, 15 και, εφόσον δεν εμπίπτει στην πρώτη περίπτωση, στο σημείο 14.»

6. Στο άρθρο 17 παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δ) Όταν επιχείρηση που ασκεί την ασφάλιση πιστώσεων πρέπει να αυξήσει σε 1 400 000 ECU το κεφάλαιο που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση του στοιχείου α), το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τάσσει στην επιχείρηση:

- μια τριετή προθεσμία για την αύξηση του κεφαλαίου εγγυήσεως σε 1 000 000 ECU,

- μια πενταετή προθεσμία για την αύξηση του κεφαλαίου εγγυήσεως σε 1 200 000 ECU,

- μια επταετή προθεσμία για την αύξηση του κεφαλαίου εγγυήσεως στο ύψος των 1 400 000 ECU.

Οι προθεσμίες αυτές αρχίζουν να τρέχουν από την ημερομηνία από την οποία έχουν συμπληρωθεί οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση του στοιχείου α).»

7. Στο άρθρο 19, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1. α) Όσον αφορά την ασφάλιση πιστώσεων, η επιχείρηση πρέπει να τηρεί στη διάθεση της εποπτεύουσας αρχής λογιστικές καταστάσεις οι οποίες θα αναφέρουν τα τεχνικά αποτελέσματα και τα τεχνικά αποθέματα που έχουν σχέση με τη δραστηριότητα αυτή.»

8. Στο παράρτημα προστίθεται το σημείο Δ, το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας. Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1990 τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ειδοποιούν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Εφαρμόζουν τα μέτρα αυτά το αργότερο την 1η Ιουλίου 1990.

Άρθρο 3

Από την κοινοποίηση (1) της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1987.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. TINDEMANS

(1) ΕΕ αριθ. C 245 της 29. 9. 1979, σ. 7 και

ΕΕ αριθ. C 5 της 7. 1. 1983, σ. 2.

(2) ΕΕ αριθ. C 291 της 10. 11. 1980, σ. 70.

(3) ΕΕ αριθ. C 146 της 16. 6. 1980, σ. 6.

(4) ΕΕ αριθ. L 228 της 16. 8. 1973, σ. 3.

(5) ΕΕ αριθ. L 189 της 13. 7. 1976, σ. 13.

(1) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 25 Ιουνίου 1987.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«Δ. Μέθοδοι υπολογισμού του αποθεματικού εξισορροπήσεως για τον κλάδο της ασφάλισης πιστώσεων

Μέθοδος αριθ. 1.

1. Λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που περιλαμβάνονται στον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο A.14 του παραρτήματος (εφεξής καλούμενο "ασφάλιση πιστώσεως"), η επιχείρηση πρέπει να δημιουργήσει ένα αποθεματικό εξισορροπήσεως προορισμένο να καλύψει την τεχνική ζημία που ενδεχομένως θα προκύψει σε αυτό τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσεως.

2. Το εν λόγω αποθεματικό θα λαμβάνει κάθε οικονομικό έτος το 75 % κάθε τεχνικού πλεονάσματος που προκύπτει στις ασφαλίσεις πιστώσεων, χωρίς όμως να υπερβαίνει το 12 % των καθαρών ασφαλιστρών ή εισφορών, μέχρις ότου το αποθεματικό φθάσει το 150 % του ψηλότερου ετήσιου ποσού καθαρών ασφαλιστρών ή εισφορών που εισπράχθηκαν κατά τη διάρκεια των πέντε τελευταίων εταιρικών χρήσεων.

Μέθοδος αριθ. 2

1. Λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που περιλαμβάνονται στον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο A.14 του παραρτήματος (εφεξής καλούμενο "ασφάλιση πιστώσεως"), η επιχείρηση πρέπει να δημιουργήσει ένα αποθεματικό εξισορροπήσεως προορισμένο να καλύψει την τεχνική ζημία που ενδεχομένως θα προκύψει σε αυτό τον κλάδο στο τέλος της εταιρικής χρήσεως.

2. Το ελάχιστο ποσό του αποθεματικού εξισορροπήσεως θα ανέρχεται σε 134 % του μέσου όρου των ετήσιων ασφαλιστρών ή εισφορών που εισπράχθηκαν κατά τη διάρκεια των πέντε τελευταίων εταιρικών χρήσεων, μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων και την προσθήκη των αντασφαλιστικών αποδοχών.

3. Το αποθεματικό αυτό θα τροφοδοτείται για καθεμία από τις διαδοχικές εταιρικές χρήσεις από εισφορά 75 % επί του ενδεχόμενου τεχνικού πλεονάσματος που θα προκύπτει στον εν λόγω κλάδο, μέχρις ότου το αποθεματικό φθάσει ή υπερβεί το ελάχιστο ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

4. Τα κράτη μέλη θα μπορούν να καθιερώσουν ειδικούς κανόνες υπολογισμού για το ποσό του αποθεματικού ή/και το ποσό της ετήσιας εισφοράς που θα υπερβαίνει τα ελάχιστα ποσά που καθορίζονται στην οδηγία αυτή.

Μέθοδος αριθ. 3

1. Για τον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο A.14 (εφεξής καλούμενο "ασφάλιση πιστώσεως"), δημιουργείται αποθεματικό εξισορρόπησης προοριζόμενο να αντισταθμίσει το άνω του μέσου όρου ποσοστό ασφαλιστικών περιπτώσεων στον ανωτέρω κλάδο κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου οικονομικού έτους.

2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης υπολογίζεται βάσει της ακόλουθης μεθόδου:

Όλοι οι υπολογισμοί αφορούν τα έσοδα και έξοδα του ασφαλιστή για τα οποία δεν υπάρχει αντασφάλιση.

Στο αποθεματικό εξισορρόπησης εισρέει, κάθε οικονομικό έτος, το τεχνικό πλεόνασμα λόγω ασφαλιστικών πληρωμών κάτω του μέσου όρου, μέχρις ότου το αποθεματικό επανέλθει ή φθάσει το ανώτατο θεωρητικό ποσό.

Υπάρχει τεχνικό πλεόνασμα όπου οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπολείπονται του μέσου όρου ασφαλιστικών πληρωμών της περιόδου αναφοράς. Το τεχνικό πλεόνασμα ισούται προς τη διαφορά αυτών των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί το ποσό των ασφαλιστρών που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Το θεωρητικό ποσό του αποθεματικού ισούται προς το εξαπλάσιο της συνήθους απόκλισης από το μέσο όρο των ασφαλιστικών περιπτώσεων της περιόδου αναφοράς, πολλαπλασιαζόμενο επί τα ασφάλιστρα που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Εάν σε ένα οικονομικό έτος παρουσιαστεί τεχνικό έλλειμμα, το ποσό αυτό καλύπτεται από το αποθεματικό εξισορρόπησης. Υπάρχει τεχνικό έλλειμμα όταν οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπερβαίνουν το μέσο όρο. Το τεχνικό έλλειμμα αυτό ισούται προς τη διαφορά των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί τα ασφάλιστρα που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Ανεξάρτητα από τις διακυμάνσεις των ασφαλιστικών περιπτώσεων, στο αποθεματικό εξισορρόπησης εισρέει κάθε οικονομικό έτος ποσό τουλάχιστον 3,5 % του εκάστοτε ελαχίστου ύψους του, μέχρις ότου το αποθεματικό επανέλθει ή φθάσει στο ύψος αυτό.

Η διάρκεια της περιόδου αναφοράς κυμαίνεται μεταξύ 15 και 30 ετών. Δεν χρειάζεται να δημιουργηθεί αποθεματικό εξισορρόπησης αν στην περίοδο αυτή ο ασφαλιστής δεν υποστεί ζημία.

Το θεωρητικό ποσό του αποθεματικού εξισορρόπησης και οι αναλήψεις απ' αυτό μπορούν να μειώνονται όταν από το μέσο όρο ασφαλιστικών περιπτώσεων και τις σχετικές ασφαλιστικές πληρωμές κατά την περίοδο αναφοράς διαπιστώνεται μείωση των ασφαλιστικών κινδύνων.

Μέθοδος αριθ. 4

1. Για τον ασφαλιστικό κλάδο που κατατάσσεται στο σημείο A.14 (εφεξής καλούμενο "ασφάλιση πιστώσεων") δημιουργείται αποθεματικό εξισορρόπησης με σκοπό την αντισταθμίση των άνω του μέσου όρου ποσοστών ασφαλιστικών περιπτώσεων στον ανωτέρω κλάδο που προκύπτουν κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους. 2. Το αποθεματικό εξισορρόπησης υπολογίζεται βάσει της ακόλουθης μεθόδου:

Όλοι οι υπολογισμοί αφορούν τα έσοδα και έξοδα του ασφαλιστή για τα οποία δεν υπάρχει αντασφάλιση.

Στο αποθεματικό εξισορρόπησης εισρέει κάθε οικονομικό έτος το τεχνικό πλεόνασμα λόγω ασφαλιστικών πληρωμών κάτω του μέσου όρου, μέχρις ότου το αποθεματικό επανέλθει ή φθάσει το ανώτατο θεωρητικό ποσό.

Υπάρχει τεχνικό πλεόνασμα όταν οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπολείπονται του μέσου όρου των ασφαλιστικών πληρωμών της περιόδου αναφοράς. Το τεχνικό πλεόνασμα ισούται προς τη διαφορά αυτών των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί το ποσό των ασφαλίσεων που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Το ανώτατο θεωρητικό ποσό του αποθεματικού ισούται προς το εξαπλάσιο της τυπικής απόκλισης των ασφαλιστικών πληρωμών της περιόδου αναφοράς από το μέσο όρο των ασφαλιστικών πληρωμών, πολλαπλασιαζόμενο επί τα ασφάλιστρα που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Εάν σε ένα οικονομικό έτος προκύπτει τεχνικό έλλειμμα, το ποσό αυτό αφαιρείται από το αποθεματικό εξισορρόπησης, μέχρις ότου το αποθεματικό εξισορρόπησης φθάσει στο ύψος του ελάχιστου θεωρητικού ποσού. Υπάρχει τεχνικό έλλειμμα όταν οι ασφαλιστικές πληρωμές του οικονομικού έτους υπερβαίνουν το μέσο όρο. Το τεχνικό έλλειμμα ισούται προς τη διαφορά αυτών των δύο μεγεθών, πολλαπλασιαζόμενη επί το ποσό των ασφαλίσεων που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Το ελάχιστο θεωρητικό ποσό του αποθέματος ισούται προς το τριπλάσιο της τυπικής απόκλισης των ασφαλιστικών πληρωμών κατά την περίοδο αναφοράς από το μέσο όρο των ασφαλιστικών πληρωμών, πολλαπλασιαζόμενο επί το ποσό των ασφαλίσεων που ανάγονται στο οικονομικό έτος.

Η διάρκεια της περιόδου αναφοράς πρέπει να είναι τουλάχιστον 15 χρόνια και όχι μεγαλύτερη από 30 χρόνια. Δεν χρειάζεται να δημιουργηθεί αποθεματικό εξισορρόπησης αν κατά την περίοδο αναφοράς ο ασφαλιστής δεν υποστεί ζημία.

Μπορούν να μειωθούν και τα δύο θεωρητικά ποσά του αποθεματικού εξισορρόπησης, καθώς και τα ποσά που εισρέουν ή αφαιρούνται απ' αυτό, όταν προκύπτει από το μέσο όρο των ασφαλιστικών πληρωμών κατά την περίοδο αναφοράς και τις σχετικές ασφαλιστικές δαπάνες ότι περιλαμβάνεται στα ασφάλιστρα μια προσαύξηση ασφαλείας και ότι η προσαύξηση αυτή υπερβαίνει κατά περισσότερο από 150 % την τυπική απόκλιση των ασφαλιστικών πληρωμών κατά την περίοδο αναφοράς. Στην περίπτωση αυτή, τα ως άνω ποσά πολλαπλασιάζονται επί το ηγίκο της τυπικής απόκλισης πολλαπλασιαζόμενη επί 1,5 προς την προσαύξηση ασφαλείας.»